

partierne og de, der har pengene, laver, og det vil tage udgangspunkt i et ja eller et nej, og dér har jasiden et utroligt forspring i forhold til nejsiden.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal lige sige, at hr. Thulesen Dahl har hver gang brugt næsten 50 pct. mere taletid, så jeg bliver nødt til at påtale det nu.

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først til fru Anne Baastrup:

Intet, absolut intet, kan undskylde den vaskægte skandale, der i øjeblikket er under opsejling i Folketingets EU-Oplysning. Jeg er – som flere andre, tror jeg – dybt beskæmmet over de trykfejl, der har været i en publikation, som den netop har udsendt, og det må få en eller anden form for konsekvenser. Men det ændrer jo ikke ved det forhold, at vi her i Folketinget skal gøre alt, hvad vi kan, for at give oplysningsvirksomhed økonomisk støtte og give alle mulige almindelige mennesker, foreninger og sammenslutninger mulighed for at søge midler til at udbrede oplysningsmateriale om ØMU'en.

Vi skal altså hjælpe med støtte til oplysning ved at stille penge til rådighed herindefra, men vi skal søreme også sørge for, at den oplysningsvirksomhed, som vi selv står som en slags neutrale garant for, er, som folk opfatter den som, nemlig uvildig, neutral og i orden.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige, at jeg faktisk er fuldstændig enig, og at jeg greb mig i det og prøvede at rette det ved at sige, at de, der er imod ØMU'en, ofte er dem, der er imod europæisk integration. For det er rigtigt, at der er folk, som er for EU, men som er imod ØMU'en. Det er fuldstændig korrekt, og jeg kan netop nævne Anders Dam som en af de få, der meget modigt i forhold til sine normale fagfæller har stillet sig op og sagt, at han er imod. Men jeg mener, at jeg kan huske, at Anders Dam også er imod den fastkurspolitik, som Danmark faktisk fører, og at han har gjort sig til talsmand for, at man skulle bruge devaluering sinstrumentet noget mere, end man gør, men vi har jo i Danmark, også takket være hr. Frank Dahlgaards parti, siden 1982 totalt afskrevet devaluering sinstrumentet, og derfor har den politik, vi har ført op igennem 1980'erne og

1990'erne, også med hr. Frank Dahlgaards partis velsignelse, netop været en anden politik end den, som hr. Anders Dam mener vi skulle føre.

I Sverige har man jo fulgt en anden politik end fastkurspolitikken, og dér har man jo inden for de seneste år, altså før Sverige kom med i EU, devalueret ganske meget, hvilket var et stort problem for dansk økonomi, at man på den måde overførte sine egne problemer til samhandelspartnerne. Så dér ser vi også en uenighed om, hvilken økonomisk politik man skal føre i landet, og det smitter selvfølgelig af på, hvilken økonomisk politik man vil være nødt til at føre, hvis man vil indordne sig under nogle fælles regler inden for ØMU'en.

Og til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg blot sige: Jeg er ked af det, hvis jeg har virket sur. Det er jo meget imod min natur, hvilket jeg også kan forstå at hr. Kristian Thulesen Dahl har opfattet. Men jeg mener, det er rimeligt, at oplysningsarbejdet også til en vis grad forestås af de politiske partier. Vi herinde repræsenterer jo på godt og ondt hele den danske befolkning, så vi skulle jo også gerne repræsentere alle de synspunkter, der er i befolkningen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Fru Elisabeth Arnold sagde, at Jyske Banks direktør, Anders Dam, meget modigt var gået ud i debatten.

Ja, det er meget modigt. Men hvorfor er det meget modigt? Fordi hele etablisementet i erhvervslivet, i pressen, herinde i Folketinget og i ministerierne kører sådan, at den, der stikker hovedet frem og kommer med tvivl om det her, risikerer sin karriere på arbejdsmarkedet.

Og jeg kan så spørge fru Elisabeth Arnold, om hun ikke tror, det er derfor, de mange kritikere blandt økonomerne på det her område er pensionerede professorer og andre ældre mennesker, som ikke kan rammes på karrieren, mens en ung mand eller en midaldrende mand som Jyske Banks direktør er meget modig, når han gør det.

Synes fru Elisabeth Arnold ikke, det er lidt beskæmmende, at man skal være meget modig og risikere sin karriere og sine muligheder på arbejdsmarkedet for at sige sin ærlige mening, når man nu har økonomisk indsigt og forstand både som bankmand og som nationaløkonom?